

tíðindablaðið

sosialurin

Postsmoga 76,
3808 Argir,
telefon 11820

Utgevari: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blæðstjóri: Tórfinn Smith (Ábyrgd)

Blæðmólk: Hagni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Vanlig tíðindi

oddagrein

I SAMBAND VIÐ tíðindagrein í Sosialinum um ætlanina at stovna eitt flutningsarbeiðarafelag hevur Føroya Arbeiðarafelag í dag eina rættleiðing. Á fundi hevur felagið samtykt harðliga at átala hetta grova álóp á arbeiðarafjöldina úr javnaðarblaðnum, sum tikið verður til.

I TYSDAGSBLAÐNUM bóru vit tey tíðindi — eina ávísing á 1. síðu og grein á 5. síðu um, at menn fyrireika stovnan av einum flutningsarbeiðarafelag, tí teir halda, at arbeiðsmannafeløgini gera ov lítið fyri teir. Í hósðagsblaðnum høvdu vit aftur grein um sama mál. Hesaferð á 1. síðu, har formaðurin í Havnar Arbeiðsmannafelag og formaðurin í F.A. gjørdu sínar viðmerkingar til tíðindi okkara.

VIT DUGA ikki at siggja, hvat skeivt er í at bera tilik tíðindi. F.A. leggur hetta út, sum at tað er blaðið, sum fegnast yvir at nýtt felag verður stovnað, og at blaðið hervið hevur gjørt eitt grovt álóp á arbeiðarafeløgini.

BLAÐIÐ METIR hetta sum vanliga tíðindaflutning, uttan at vit í sama viðfangi gera okkum til talsmenn fyri, um hesi tíðindi eru av tí góða ella ónda. Vit eru ikki von at tvínna tíðindi og egnar áskoðanir saman. Tað gjørdu vit ikki í hesum føri, og gera tað heldur ikki í framtíðini.

ENN HAVA vit als ikki sagt okkara hugsan um henda spurning, og tað verður heldur ikki gjørt her og nú. Men eitt skulu arbeiðarafeløgini vita, og tað er, at vit til eina og hvørja tíð vilja tæna arbeiðararöslunna sök, eins og vit altíð hava gjørt tað. Vit eru eitt lið í hesi röslu.

Ein rættleiðing til Sosialin frá Føroya Arbeiðarafelag

I Sosialinum týsdagin 26. oktober lýsir blaðið á forsiðuni við stórar yvirskrift:

Bilstjórar misnógdir. Stovna egið fakfelag. Og litil stuðul frá arbeiðsmannafeløgnum, tá á stendur. Melda seg úr og stovna nýtt felag, Føroya flutningsarbeiðarafelag.

Ikki er tað heilt vanligt, at bløð gera forðonds reklamu fyri huldumenn, men tað hevur Sosialurin so gjørt í hesum føri — flott arbeiði...

Hetta eru so teir, sum skulu fjálga um arbeiðarafjöldina, men nú eru á

odda fyri at sindra sundur.

Hetta mátti sømt seg illa fyri eitt blað, sum er málagn hjá flokki, ið skal verja og stuðla eisini samanhaldi í arbeiðarafjöldini, men sum nú er farið at reklamera fyri teimum, ið vilja spjading. Nóg mikilið av kreftum eru frammi í dag, sum bert hava eittans endamál, at sáða split og misnóg innan arbeiðararösluna, betur hevði verið at virkað fyri meira samanhaldi.

Hann, ið ábyrgd hevur av blaðnum, skuldi vitað,

at stavnhalðið hjá Føroya Arbeiðarafelag er

„Saman tí standið“ Tað skal eisini undirstríkt av F.A., at teir bilforarar, sum eru limir í arbeiðarafelag og hava vent sær til hesi, eru viðgjörðir á sama hátt, sum aðrir felagslimir.

Ti hevur stjórnin í F.A. á fundi í dag samtykt harðliga at átala hetta grova álóp á arbeiðarafeløgini úr javnaðarblaðnum.

Tað harmar okkum, at blaðið skal vera komið so langt niður, at tað í fullum álvara tekur slik tíðindi upp frá persónum, ið ikki tora ella vilja leggja sitt kristna navn til, hvørki útaliði ella greinina.

Vit hava altíð hildi, at málagn arbeiðaraflokksins hevur tikið undir við arbeiðararösluni, men nú ivast vit stórliga.

Eina aðru ferð, aðrenn tit loypa á bláman við slikum tíðindum, setið tykkum fyrst í samband við arbeiðarafeløgini, so ikki rong tíðindir og grundarálóp verða tveitt í luftina.

Tórshavn 27. oktober 1982
Stjórnin í Føroya Arbeiðarafelag
Vegna stjórnina
Ingeborg Vinther

»Megnarmenn« úr Tvøroyrar søgu

Eg taki undir »Tvørámaður«, sum mótmælir tí, eftir hansara tykki, ljótu skrivning. Sosialurin hevur havt um deildarleiðarasetanina í Trongisvági.

Tað, sum pindi »Tvørámaður« mest var, at sagt varð frá, at nýsetti deildarleiðarin var formaður í Tvøroyrar Klubba. Eg skilji væl, at »Tvørámaður« er skuffaður av, at Sosialurin brúkar klubban í síni skrivning.

Tit á Sosialinum áttu at vita, at tað var í Klubbanum, at arbeiðararnir á Tvøroyri eftir strævan arbeiðsdag, kundu hugna sær eina løtu, og lita oman á kajuna, har sveittur reidarar fingust við at lossa skip og breiða fisk, meðan frúr teirra stóðu við høvduin í einum vaskikari við frostdropunum hangandi úr nasatippum, hugsandi um sín troytta húsbonða og børnini, ið ikki høvdu fingið matartugguna um morgunin, tí einki var at geva teimum.

At tit, ið skulu eittast at verja arbeiðarar, skulu fara og skriva niðurstendi um klubban, har arbeiðarar altíð hava verið væl móttiknir, tað skuffar eisini meg.

Eg stuðli av heilum huga at man heiðrar klubban við at seta formannin í starv sum »yvirbarnauppælara«, tí so kunnu tev ungu fáa alt at vita um klubbasoguna (arbeiðarasoguna) á Tvøroyri.

Og hvør veit? Kanska kundi onkur av teimum ungu trongisvágungum tikið við, tá »leiðarin« legði frá sær. Identifikatinin við ein 1-lærara er heilt nátturlig, so tað er

at tit, ið skulu eittast at verja arbeiðarar, skulu fara og skriva niðurstendi um klubban, har arbeiðarar altíð hava verið væl móttiknir, tað skuffar eisini meg.

Eg stuðli av heilum huga at man heiðrar klubban við at seta formannin í starv sum »yvirbarnauppælara«, tí so kunnu tev ungu fáa alt at vita um klubbasoguna (arbeiðarasoguna) á Tvøroyri.

Og hvør veit? Kanska kundi onkur av teimum ungu trongisvágungum tikið við, tá »leiðarin« legði frá sær. Identifikatinin við ein 1-lærara er heilt nátturlig, so tað er

at tit, ið skulu eittast at verja arbeiðarar, skulu fara og skriva niðurstendi um klubban, har arbeiðarar altíð hava verið væl móttiknir, tað skuffar eisini meg.

Eg havi lisið Sosialin tann 26/10—82, nr. 82, har ein hýrúvognsförari hevur tosað við tykkum, og spurt um koyriloyvni eftir tí nýggju hýrúvognsreglugerðini: um ein hýrúvognseigari, sum hevur eyka inntøku, er í vanda.

Vit siggja, at hesin hýrúvognseigari, sum hevur koyrt í nógv ár, fær tað ikki figgarliga at rokka saman, og fyri at fáa eina nokulunda ársløn, hevur hann koyrt ein buss sum hjávinna.

Nú er tað soleiðis, at vit vita, at aksturvinufelagið Samfylking hevur arbeitt við einari hýrúvognsreglugerð, sum vit halda er »hurlað« ígjøgnum Føroya Løgting.

einki at ivast í, at annar hvør óviti í Trongisvági her eftir fer at ganga við einum klubbformanni í búkinum.

At Sosialurin skal leggja eftir landsskularáðsformanninum, til hann hevur tikið feil av einum l-tali og einum 3-tali, haldi eg eisini vera út um alt mark.

Sum um tað ongantið er hent fyrr. Men vissi tit ikki vita tað, so skal eg siga tykkum tað, tí einaferð var tað ein maður, ið æt Jákup Sibbi, og hann bleiv kendur runt alt Føroya land fyri at taka feil. Men munur er á fyrr og nú, tað havi eg altíð sagt!

Jákup Sibbi varð heiðraður við einum longum tatti, meðan okkara Jákup bert fær skomm og last.

Men — einaferð skulu tit nokk fáa »sanneleikan« at vita, og tá kundi hent, at onkur ornaði (hitnaði) um oyruni. Onki at ivast í, at eftirtíðin fer at heiðra henda megnarmann við eini standmynd eina ella aðrastaðni á Tvøroyri, sum minni um ein mann, ið tordi at trina fram, og forsvara sínar avgerðir, sjálvt um hann hevði 90% imóti sær.

Men einaferð hevði hann 90% aftanfyri seg.

Tað var hinaferðina, hann í hálsvíðugrein í Dimmalaetting trein fram og fordømdi alt og øll, ið høvdu eitt ilt orð at siga um Tvøroyri og tey, ið har búðu (javnaðarmenn), tí Tvøroyri var eitt gott stað at búgva í, og hann var »góður« við staðin.

Serstakliga var tað Lasse Klein, Oyggjatiðindablaðstjórnin, ið fekk skoluna tá!!!

At hesir báðir í dag eru

so væl, at teir lesa við somu eygum (3 fyri 1) er ein onnur sök, sum vit nokk skulu fáa »frágreiðing« um seinni. Men samantikið kann tað bara sigast vera til stóra gleði fyri Tvøroyri, at hava onkran, ið er væl við henda mann. — Tað er jú ikki hvørjum manni beskerið at fáa tann »heiður« at vera vinmaður við besta vinmann hjá sjálvum »Snopprikki«. Satt at siga eitt gott umboð fyri bygðina.

Ein skeivleika hevur henda frælsiskempa tó gjørt. Tað var, tá ið hann samanliknaði Tvøroyri við Russland og Polen. Mær er fortalt, at teir einaferð góvu uppat við at leggja flisar á eina gotu í Moskva, tá man hevði uppfunnið nakað, ið æt asfalt, eitt stoff, sum toldi eina vatnsprænu, og sum var nógv biligari enn flisarar.

Eg havi hoyrt um tað mótsetta á Tvøroyri!

Har eysturi hava teir nokk heldur ongan, ið eitur Jákup, og sum tekur feil av 1 og 3 — so samanlikningin er ikki av tí besta — men hvør veit, um teir ikki høvdu havt brúk fyri einum slikum har eysturi? Ti fari eg at leggja øllum eina við, ikki at slatra fyri teimum um, at vit eiga minst ein ferying, sum er sum skradaraseymaður til teirra system, tí so kundi hent, at teir ein penan dag troppaðu upp eftir honum — og tað haldi eg hevði verið synd fyri Breschnev og Jaruzelski at fingið ein slikan konkurrent til formansstólin...

Flisín

Er vinnubrævið hjá hýrúvognum í vanda?

Eg havi lisið Sosialin tann 26/10—82, nr. 82, har ein hýrúvognsförari hevur tosað við tykkum, og spurt um koyriloyvni eftir tí nýggju hýrúvognsreglugerðini: um ein hýrúvognseigari, sum hevur eyka inntøku, er í vanda.

Vit siggja, at hesin hýrúvognseigari, sum hevur koyrt í nógv ár, fær tað ikki figgarliga at rokka saman, og fyri at fáa eina nokulunda ársløn, hevur hann koyrt ein buss sum hjávinna.

Nú er tað soleiðis, at vit vita, at aksturvinufelagið Samfylking hevur arbeitt við einari hýrúvognsreglugerð, sum vit halda er »hurlað« ígjøgnum Føroya Løgting.

Henda reglugerð sigur til deild, at um ein hýrúvognsförari ella eigari hevur nakra aðra hjáinntøku, og henda hjáinntøka er meira, enn hvat ein hevur koyrt við bili sínum, so missur hesin hýrúvognseigarin, líkamikið hvør hann er, sitt vinnubræv, um hann skuldi sett selt sin hýrúvogn vegna aldur, sjálvt um hann vildi hildið fram at koyra hýrúvogn, tí tað var hansara einasta vinna so.

Her halda vit, at nakað má vera galið, at ein ella fleiri skulu missa sitt vinnubræv ella vinnubrøv, sum teir hava havt í nógv ár, bara av teirri grund, at hann ella teir ikki kunnu fáa endarnar at rokka

saman, og royna so at fáa sær onkra eykainntøku. Henda kann vera at egna, at rógva út við eigna báti sínum, ella koyra ein buss av og á. Hesar inntøkur eru sera óstabilir at byggja á, men hesir hýrúvognseigararnir missa sitt vinnubræv av hesum somu grundum eftir tí nýggju regluni. Men hvat skulu nú hesir góðu hýrúvognseigararnir nú gera? Hesir menn, sum kanska ongan møguleika høvdu enn at koyra hýrúvogn ella taka okkurt fyrfallandi arbeiði, og sum frammanundan vóru illa fyri?

Nú leggi eg ikki á, har garðurin er lægstur.

Framhald á síðu 16

Lesið um
ítrótt í

sosialinum